

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

Kolumba (Monac)

Incipit tabula huius sequentis libri

Quinq; horribilibus exemplis contra eos
 qui vitam suam emēdare volētes statim cū cō-
 pūctōis spm̄ sentiūt se pfectos eē arbitrat̄ a i mā-
 vūedi eligēdo saīs cōsilijs nō vūt h̄ iuxta motū
 capitis sui ambulant.

De mala libtate canonicorū seclariū.

Quid sit seclardū carnē viuē.

Cū quib; cōsai dēt canonic; seclariis.

Qui nō vult ēgi a digi nō ē canonic;.

Quilibet canonicus aut vicari; pmo delet intenti-
 onem suam digere addm̄ deum.Quilib; canonicus aut vicarius delet adūtē quibus
 et qualib; debitor sit iuxta vacationē suā a h̄o q̄ de-
 bet ope x̄ adimplere.Valde multa ad hoc requirūt q̄ aliquis tate offi-
 cium diuinum p̄soluat et q̄ aliquis dignus habeat
 diuinis inter esse.Si aq̄ de antiquis obſuācijs eccl̄e sūt collapsa p̄t ca-
 noni; laborare p̄ reſtāmacōe eorū. r̄. l. in dō. ap̄ia
 sup̄le illa p̄ alia exerciticia spūalia.De regula canonicorum seclariū que in quibusdam
 ecclesijs habetur.Qui hanc formulā studeose seruauerūt eccl̄a in sclo
 manēres religiosam vitā ducē pnt.Canonicis et vicariis bone volūtatis malicia hui;
 temporis obesse non potest faciant melius quod

Koll 1035

Incipit tabula huius sequentis libri

O quinq; horribilibus exemplis contra eos
 qui vitam suam emēdare volētes statim cō-
 pūctōis spm sentiūt se pfectos eē arbitrat̃ et i mō
 viuēdi eligēdo sās cōsilijs nō vtūt s̃ iuxta motū
 capitis sui ambulant.
 De mala libere canoicōz seclāriū.
 Quid sit seclū carnē viuē.
 Cū quib; cōsilijs det canoic; seclāris.
 Qui nō vult tgi et digi nō ē canoic;.
 Quib; canoicis aut vicari; pmo debet intenti
 onem suam digere addūm deum.
 Quib; canoicis aut vicari; debet aditē quibus
 et quālib; debitor sit iuxta vacationē suā et h° qd de
 bet opere adimplere.
 Valde multa ad hoc requirūt qd aliquis rite offi-
 cium diuinum p̃soluat et qd aliquis dignus habeat
 diuinis mittere esse.
 Si aq; de antiquis obsequijs ecclē sūt collapsa p̃t. tā
 nō laborat p̃ reformationē eoz. et p̃ in dō. p̃p̃ia
 supplē illa p̃ alia exercitia spūalia.
 De regula canoicorum seclāriū que in quibusdam
 ecclesijs habetur.
 Qui hanc formulā studeose seruauerūt ecclā in sclo
 manēre religiosam vitā ducē p̃nt.
 Canoicis et vicarijs bone voluntatis matricia hui;
 temporis obesse non possunt faciant melius quod

Hent 1035

Kolewinski (Monac)

Incipit tabula huius sequentis libri
Quinq; horribilibus exemplis contra eos
 qui vitam suam emēdare volētes statim cō-
 pūctōis spm sentiūt se pfectos eē arbitrat̃ et i mō-
 viuēdi eligēdo saīs cōsilijs nō vtūt s; iuxta motū
 capitis sui ambulant.
 De mala libtate canonicorū seclāriū.
 Quid sit secūdu carnē viuē.
 Cū quib; cōsilijs det canonic; seclāris.
 Qui nō vult ēgi et digi nō ē canonic;. **1**
 Quib; canonici aut vicari; pmo detet intenti-
 onem suam digere addām deum. **2**
 Quib; canonicis aut vicariis detet adūtē quibus
 et qualib; debitor sit iuxta vacationē suā et h^o qd de-
 bet opere adimplere. **3**
 Valde multa ad hoc requirūt qd aliquis rite offi-
 cium diuinum pfoluat et qd aliquis dignus habeat
 diuinis mittere esse. **4**
 Si aq; de aliquis obpūctis ecclē sūt collapsa pte tā-
 nq; laboratē p reformationē eorū et p in dō. ppta
 supplē illa p alia exercitia spūalia. **5**
 De regula canonicorū seclāriū que in quibusdam
 ecclesijs habetur. **6**
 Qui hanc formulā studeose seruauerit ecclā in sclo
 manēres religiosam vitam ducē pnt. **7**
 Canonicis et vicarijs bone voluntatis malicia huius
 temporis obesse non possit faciant melius quod

Hindl 1035

Incipit tabula huius sequentis libri

O quinq; horribilibus exemplis contra eos
qui vitam suam emēdare volētes statim cū cō-
pūctōis spm̄ sentiūt se pfectos ēē arbitrat̄ a i mā-
viuēdi eligēdo sās cōsilijs nō vūt s iuxta motū
capitis sui ambulante.

De mala libetate canonicorū seclāriū.

Quid sit seclū dū carnē viuē.

Cū quib; cōsilijs dēt canonic; seclāris.

Qui nō vult ēgi a digi nō ē canonic;.

Quilibet canonicus aut vicari; pmo delet intenti-
onem suam digere addūm deum.

Quib; canonicus aut vicarius delet aduēte quibus
et quali; debitor sit iuxta vacationē suā a h° q dē
bet opere adimplere.

Valde multa ad hoc requirūt q aliquis rite offi-
ciū diuinum psoluat et q aliquis dignus habeat
diuinis inter esse.

Si aq de antiquis obfuācijs ecclē sūt collapsa pē tā-
nā; laborat p reformationē eorū. Et p in dō. appia
supplē illa p alia exercitia spūalia.

De regula canonicorum seclāriū que in quibusdam
ecclēsijs habetur.

Qui hanc formulā studeose seruauerūt ecclā in sclo
manētes religiosam vitam ducē pnt.

Canonicis et vicarijs bone voluntatis malicia hui;
temporis obesse non possit faciant melius quod

1635

pnt a sollicitate abulet cū deo suo et salui erūt.	12
De debita exterioris hoīs ap̄sue tā i loquendo q̄ comedendo.	13
De soba mēsa a cibis simplicib⁹ mediocrib⁹ q̄.	14
De ieiunijs tēperatis.	15
De habitu.	16
De lauacōe.	17
Mediū semp est tenēdum.	18
De reformatōe interioris hoīs.	19
De bello legis dī ctm legē diaboli i vno hoīe.	20
De c̄plici cōspiciētia.	21
De elongatōe ab occasioib⁹ p̄cipiaz.	22
De duplici remedio ctm p̄am.	23
Q̄ hō ēgulā viuēdi sibi eligat iuxta sue natūte et sui status cōgruentiam.	24
Q̄ hō factā doctrinā ad p̄cticā ponat.	25
De dilcōe dei et p̄pimi.	26
De cōfessione.	27
De p̄posito obſuādi formā viuēdi p̄ceptā.	28
Qua hom surgēdum fit.	29
De horis b̄tē v̄gis.	30
De pulsu ad matutinas.	31
Quō hō se h̄rē debeat i ingressu ecclesie a choī.	32
De distictione mentis.	33
De p̄ma.	34
De p̄paratōe ad missā.	35
Quō canonic⁹ i caplō se h̄rē deat.	36
De c̄cia septa et no 1a. 37.	37
De sobetate p̄rādy.	38
De b̄ndicōe mēse.	39
De mō in p̄metēdo.	40

De lectione in mensa.	21
De coniungis.	22
De gracyis facto prandio dicendis.	23
De dolendo ppter excessum in cibo & potu.	22
De dormiendo post prandiu.	24
Quid faciendum sit post dormitionem vel spaciati-	
onem usq; ad vespertas.	26
De aliqua abstinencia a carnibus ouis et lacti-	
cinis.	28
De cena.	28
De collacoe qm ieiunatur.	29
De sobria sit cena.	30
De quida post cenā nō loquūt.	31
Non ē inueniens post cenam cum familia honeste recreari.	32
Nūq; ad lectū se ponat homo recolligat quomodo diē expēdit a negligēcy veniā pcat.	33
Iacet i lecto aq;d boi cogit; donec obdormiat.	32
De pseuerātia in bono.	33
Vitande sunt occasiones reciduiādi.	36
De tēptatioib9.	38
Cū anima fugē incipit ad ihesum statū iāst et se uice incipit inimicus.	38
Adhuc de tēptatioib9.	39
De fraterna correctione et emēdatione per bona exempla et bonas exhortacōes.	60
¶ Expliāt pūs tabula ista sequētis formule.	

Formula viuendi canonicorum siue vicariorum
seculacium aut ega deuotorum p̄brorum.

In psalmū dicā nomini tuo in sc̄lm se-
culi ut reddā vota mea de die in diem

Scribit̄ ps. 60. **S**up hoc verbo dicit̄
glo. Aug⁹. **S**i vis mecnū psallere red-

de vota in isto die. i. quod p̄misisti nūc solue donec
reuias ad illum diem in quo p̄henmē cū omnibus
sanctis deū laudes. De omnib⁹ em̄ boīs q̄ in p̄nā fa-
ciūmus deū in futuro p̄henmē laudabim⁹. **N**ō igit̄
illuc acturi sumus hic in chōre debemus. **E**cce uene-
rabilis dñe q̄ breue verbū sed secundu et omni su-
auitate plenum. v̄cōq; desiderio aptissimū. **S**cribi-
tis namq; et rescribitis pro aliqua exhortacōe et in-
fōrōe vob̄ t̄mittēda sup̄ q̄litate status v̄r̄ q̄si nō
habeatis ad manū sanctorū regulas et formulas
iuxta quas seare vos regulare possitis. **S**i non
humilis vestra pat̄ et bona vita vos excusarent
decidendi nos occasionem potius q̄ exhortationē
aut iformationē expetere timēm⁹. **C**onati igit̄ de⁹
sc̄it fac̄ temptam⁹ quod nescim⁹ et nisi ipse tala-
num dicit̄q; inualis erit labor iste. s̄ ūt n̄ p̄ncipio
sus. **N**ō nū. p̄ em̄ sermo ep̄tis doctum quēlib; aut
exasperat aut ipedit. **E**t cum ego vestre persone
noticiā nō habeā nisi cāillū qd̄ sicut dcm̄ ē michi
p̄br̄ estis et cuiusdā cathedralis ecclesie canonic⁹
Idcirco seare consule non valeo. **D**icit̄ beatus

gregori⁹ in pastorali suo Non una et eademq;
exhortatio congruit quia nec auctos par morum
quatius abstringit. Quod uni prodest alteri non
nūq̃ obest. dicam rem hanc breuiter sub quintupli
ci exemplo que vos in admirationem et cautelam
magnam adducere debet Non longe ante hos an
nos presbiter quidā fuit ad modū bone vite quē
hoc ordine diabolus decipit Consuluit namq; sibi
ut se interficeret ut martir fieret asserens hoc do
trino plurimū placere Tandem miser accepto pua
gione xpiū perfodit vētre. spēs in hoc obsequi
um se prestare deo. sed cum plagam sensisset ilh
co exclamauit dicens Heu heu deceptus sum Ac
arrensibus autem vicinis et causam sciscitātib;
aucta nactiuit morq; miserabiliter vitam fini
uit Alius quidā valde timorato vite am iforma
ti nollet in erroneam conscientiam lapsus dixit se
desperare de rema ppter seueritatem iudiciorū dei
qui similiter laqueo se suspendens interijt. Terci
us quidā presbiter castissime vite fuit. ita ut nec
probate vite feminis loqui auderet Verū cū ad bea
tā mariam in heremo peregrinari disponderet
virgo quedam sancti propositi eidem se sociauit
ut hac occasione diu conceptam deuotionē sibi col
loquendo reuelaret. sed prochdoloꝝ post longa em
tandem colloquia in carnis viciū sunt collapsi.
Altem etiā quedam virgo per omnia probissima

michi nota cū n̄ poneret modum deuotioni sue. eo
q̄ iugiter orare et contemplari uellet. in frenesim
perpetuam cecidit. Quedam etiā uirgo cum ma-
ritati nollet ex magna deuotione. a seculari conu-
satione abstinere disposuit. Hanc inimicus in tā-
tam auaritie faciem depulit ut de eis quoq; saluta-
re plurimum timeretur. Hec uenientibus dñe breui-
ter dixit ut e vicino ostenderem. quantum etiā
periculum in sacris exhortationibus contingere po-
test. si non debite applicentur. Ecce ponamus ante
nostros oculos quin; hos q̄ p̄fati sumus. **Di p̄mo**
dixerimus q̄ fortiter in via dei ābulare debuerat.
ecce inde occasionem proprie neccis accepit. **Di se-
cundo** dicamus ut deum timeat. ecce inde in despes-
tationem corruit. **Di tercio** dixerimus. propinū
tuū ama sicut teipsū. ecce propter hoc in luxuriam
cecidit. **Di quarto** contemplationi insiste. ecce hac
occasione in amentiam peruenit. **Di quinto** dix-
erimus ut prudenter se gerat in omnibus. ecce
propterea enim i auaritiā irremediabiliter lapsa
est. **¶ Omnes** hec doctrine q̄ sancte q̄ deuote sint
sed hys personis sic dispositis quam sint peni-
tiose. **¶ Dat** idem Gregorius exemplum de pane
qui uitam fortiorum roborat et peruulorum necat
Similiter et medicina que nonnumq; uni morbu
minuit et alteri vires aufert. sic sacra scriptura ē
q̄busdā odor vite in uitā q̄busdā odor mortis in

inortem. Neq; hoc ideo venit quasi sacra exhorta^o
mala sit. sed propter insufficienciam audientium
que communiter ex superbia pullulare solet. Nam
sunt pleriq; qui q̄ cito spiritum compunctionis se
ciunt. statim se perfectos arbitrantur. Neq; ullus
magister modernum se subdere volunt dicentes
ego sum bone voluntatis totum quiddid dico a
facio cordialiter noto a. Quasi hoc sufficiat con-
tra tot anqui hostis versucias. et quia nuq̄ disci-
puli veritatis fuerunt. ideo facile a spiritu erroris
seduuntur. Nulla enim ars haberi presumit nisi
prius intentu meditatione discatur. Dicit quidam
venerabilis doctor q̄ bone voluntati nichil e periculo
suis. si no recta ratione regulet. Hoc e notabile et
formidolosum verbu. et dat rationem. q̄ de natura
voluntatis e q̄ sit ceca. et de natura boi e q̄ sit sui dis-
fusiui. Que igitur semper ceca e et ubiq; discurrere
voluerit. quid illi restat nisi casus continuus. Nū
Cirill⁹ de hoc sic dicit. Certe nil plus nocet q̄ alia
ru spreto consilio ut ppria precipit voluntas am-
bulare. qui sue tantum voluntati credit in amatis
q̄ facit finē odibile adiueier. Exempla de hoc sūt infi-
nita. Igit q̄ secutē ābulae desiderat n sibi pfidat. neq;
deū tēptat d; q̄si ipse sibi desup sciētiā ifundē meri-
to teneat q̄ ipz amoroso corde q̄rit. Hoc nūq; a ipe
dedit. s; neq; de hoc sibi blādi q̄s q̄ poterit q̄ bone vo-
luntatis e q̄si hoc a se heat s; solliciti p̄sae det quā

talē sibi dimittas datū digne expendat gracie dig-
ne expando sciens qd nō omnia calimata sūt donā-
tur in sua plenitudine: sicut nec ipse vno virgul-
tum excrescit in arbore robustā sed oīa tempus fu-
um hūc. et per cōsumptas moras regulatissie vnū
qdq; tendit ad sui consummationē. Est igit cōsi-
lium omnium sanctorū prīm qui de moribus scripse-
runt qd hō bonē volūntatis qre debet virū aliquē disci-
plinatum et in sac pagina bñdoctū cui totū cor suū
et ppositum plene reuelet a quo mandata viuēdi
accipiat qd que etiā tū diu diligētē obseruet. do-
nec ipō hēcitate aut certe spū scō reuelātē ad alto-
rum se trāferat. Hic nāq; uir heroycus siue spūa-
lis oīa diiudicat. nāq; confideat. ppositū explorat
et iuxta hoc qd viderit expedire. singlā moderatur.
Cui etiā pphete rōp dñis ē obtpandū. quia in eo
hinc spūs scūs. Qui de hys dubitat legat egulam
Sā Iheo. ad eustochiū et eplāz ad demetade et alia
et opuscula Sicut Augusti Sūda bñar. et. et si a
lic iueneit qd nō puto. mndacy me āguat vñ ut per
cotidiana exēpla id probem ad oculum ista vide-
mus in scolis vñtum idst a pbatie regionibus
ubi de hys oībus diligenter inquiritur. nec quisq;
in feruore permittitur ambulare. iuxta motū ci-
pius sui qñ seaur? sit oīb? eo qd habuerit bonam
volūntatē s. p. egas scōz prīm istituit i oīb? et qñ sic
pcedit seaur pcedit et pficiet nō tñ sñ gñdi laboe et

temptatione cotidiana quia temptatio est vita ho-
minis super terram. et ade dictum est. In sudore
vultus tui vesceris pane tuo. Specialiter autē vi-
tutis exercitium est circa difficulta. quare merito
requiritur ad hoc ydoneus magister. scilicet qui
scientiam et experientiam eius habuerit. quia tes-
te Gregorio. Rex artium ē regimē aī. Dicit notā
ydoneus magister quia multi capiuntur consul-
tores fallaces. inflati spiritu arrogācie aut avari-
tie et multos seducit. Ne quot hoies simplices
et bone volūntatis perierūt per tales simulatores.
Dicā breuiter tē q̄ michi accidit. Cum aliqui in ad-
olescentia mea uisitassent quēdam solitacium lap-
sum. iugi clausura sedebat in quodam conclau-
seorsū et ab eo vbum edificationis interrogassem. it-
tulit Qui vult esse perfectus cristian⁹ debet tēde
oīa q̄ habz et dāe p. cupibus et osciā mēdicāe hanc
xp̄us fecit et nīl āpt⁹ autē de scripturis q̄ scriptis
asuse sūt. p̄t mltiplicitatē glosaz et bonū ē q̄ vni-
ūse glose oburēt. hec et filia mīp̄ ille vbofūt⁹ dog-
matizauit. // Sūz diligēti⁹ cogitasse de hys q̄ adh
ignarus erā h⁹ astutie q̄dā p̄t dixit m̄. ne autē
d̄ famisys illis. Rap q̄z dā fabz filē dant q̄ oībus
distratis cū mēdicare cepisset. vniuersi male dis-
erunt ei dicentes. // Cur mendicare volueris cum
fortia membra habeas ad operandum. redddi ad.

officium tuam. Quid plura Tandem cum nil sibi a
quoq̃ daretur. nec quid manducaret inueniret.
desperatione tact⁹ in renū se precipitans submers⁹
sus est Similia plura de talibus legūtur. Ecce ve
neābils domine quāta est astutia antiqui hostis
etiam contra homines bone voluntatis Quat⁹ sū
opere vobis precauendum ē. ne in laqueum eius i
cidatis. placet reuerentie vestre hoc aduertere. qđ
communiter dicitur. Religiosi possunt se facilius
uiuare contra temptationem inimici propter mul
ta qđ. Hec etiam sententia beati Bernardi a ihe
romimi ratio est. quia semper alieno arbitrio dirigū
tur nec quidq̃ de voluntario habent. peccatum autē
est adeo voluntarium. qđ si non esset voluntarium
non esset peccatum. Hinc concluditur qđ vetus o.
bediens vir potest peccare ex quo vltim⁹ per oppo
sitū cluditur qđ qđ nō vult obediē vir p̃t bñfacere.
Iā queso reflectite hec sup statum vestrum Quid ē
qđ qđam ita vitare solēt sicut obedientiam. cum
via loqr̃ nōne hec cotidiana vox dñor canonicorū.
paucis exceptis. Nos libei sum⁹ nemo nob̃ p̃cipe
bz. nos cū dñi sum⁹ nolu⁹ vt p̃cipiat nobis si ipi
alijs p̃cipe debe⁹ Rūqđ serui sum⁹ Ach male liber
ē qđ diaboli su⁹ ē. nōne vulgari⁹ dē Qūto stupē no
bilior tūto cui⁹ flexibilior. qđ de sua gnoscitate hñt
glā. qñ nec dño nec hūano iudiciō vlla i eis igenu
tatis iudicia tpiūt. Iā dem⁹ ē qđ nobilitas vā siue

spiritualis siue secularis cum promptitudine obediendi soleat agnosci. ¶ Item ulterius sequitur quod si verus obediens facilius potest vitæ peccatū econtta qui non vult obedire difficilius potest peccatū vitæ immo penitus non potest. quia diabolus eum ad omne malum impellit quæ nullo discipline freno alligatum cernit. Prona est namque omnis etas ad malum. Igitur venerabilis domine si vultis scire vram salutem procurare caute ab hac mala libertate. caute et a falsis et impiis magistris. per hec duo pene totum mundum diabolus postsecrabit. Tollantur e medio ista duo. scilicet pertinacia obediendi. et fallacia erroneorum magistrorum. quibus ulterius periculi remanebit in orbe terrarum. Si autem magistri bene docerent si amati discipuli bene obedirent nonne reformatus esset mundus. hic tota difficultas. hic totius vite cristiane perfectio latet. Sed absit hoc dicere libertas mala ut sit me alteri subdam. quod nichil michi reseruem vivit dominus ego pariter consiliabor ego quod placet faciam. aliter non audiam. nisi forte illum qui loquitur michi placentia. ¶ O periculum periculorum nimis super omnes filios adam effusum. quod vix paucis summi. effugiunt. scilicet electi perfecti in amore dei ut brevis dicat. via lata ad iherosolam in mundum ista libertas per quam pene omnis homo etat usque ad mortem. Iuxta vulgatum proverbium. libertas periculi auro videtur. exemplum sancti iacobi.

Naui in medijs fluctibus sine gubernatore nū
quā vere libera est an non Si vere libera est . ad
portum seare perueniet . finit submerget Sic
est omnis homo . qui diuinis legibus non est insti
tutus . nūquā aliquis talis est saluatus . quia a dia
bolo possidetur ad cuius voluntatem vniuersis pro
ue consuetudinis teneatur irretitus . ¶ O vānā vide
rene singuli quod vidit beatus Martinus Cum ei
aliquādo remisset ad pallatium cuiusdā tyranni vi
dit quemdam maximū demonem sedere super col
lum eius instar equicis qui ipsum duxit quocūq;
voluisset Simile beata Brigitta vidit Cum qui
dam superbi prelati ascendissent super equos pō
patos q̄ toriēs ethiopes quidā ascenderunt sup
colla ipsorum . sic miser homo decipitur putans q̄
suam impleat voluntatem et nescit q̄ diaboli ser
uit impulsibus ad omne malum . ¶ Nec sunt stipē
dia male libertatis . quando scilicet vnusquisq; fas
cere delectatur . quod sibi ppria voluntas suadet q̄
communiter diabolus quodam quasi hereditatio
iure fatale sibi seruire cogit . Ecce quod homo sum
me diligit ⁊ appetit hoc sūme sibi pnciosū ē ppriā
sq; adimplē volūtātē . ut nemo sibi dicē possit . aut sic
facis . aut ab illis et illis abstineo ac . quia hac li
bertate omnibusq; vicis exponitur . ¶ Vnde
Apostolus ait . Si secundum carnem viciis
moriemini ubi sic dicit hūc Augustinus Ille scdm

carnem uiuit qui secundum seipsum uiuit. Ihesus
 pergit q̄ vult dormire quando vult. ⁊ q̄ diu vult
 loquatur quidquid vult. ⁊ adducat et bibat quando
 vult. ⁊ quantum vult. ridet iocatur ociatur prorsus
 vult occupatur quando vult ⁊ in quibus vult.
 Quidquid naribus suae est querit. Quidquid au-
 ribus blandum. Quidquid oculis delectabile. Quid
 quid corpori suo iocundum exercet et prosequitur.
 Delicatur i vestimentis auosis ⁊ epulis splendidis ⁊
 toribus gloriofis. Quid multa. omnia desideria carnis
 sue exquat et perficit sicut vult et quando vult. qui
 sic uiuit absq; omni dubio eterno morte morietur
 nūq̄ q̄d q̄ hēbit ex hys q̄ vult. sicut exp̄ph̄cat do-
 min⁹ i euāgē de diuine epuloē. q̄ h̄ oīa ad nutum
 hūit prout voluit. sed postea vnā guttam aque
 obtinere non potuit pro refrigerio lingue sue in
 tanta penatitate constitutus in qua adhuc est vsq;
 hodie et eternum manebit. nec vnq̄ gutta illa
 sibi dabitur s; iugit̄ prius hēbit. ¶ Ecce venētib⁹
 dñe. q̄ insensati sunt qui hic de mala libertate glo-
 riantur. non volentes submittere collum suum ui-
 go cristi qui dixit. Discite a me quia mitis sum et
 humilis corde. tollite iugum meum super vos et
 inuenietis requiem animabus vestris. ¶ Igitur
 pensate diligenter statum conscientie vestre. quo-
 modo vixistis et quomodo cordie viuatis et quā-
 les sint cum quib⁹ iūsum⁹ q̄ ex hoc magna dēd⁹

portio salutis vestre. Dicit namque spiritus sanctus
spiritus utique veritatis qui neminem fallit per o-
phete. Cum sancto sanctus eris. et cum viro ino-
cente innocens eris. Et cum electo electus eris. et
cum peruerso peruerteris. Vbi dicit glossa. Ex co-
muni mores formantur. Nam qui tangit picem in-
quinatur ab ea. et qui terit herbam odoriferam p-
cipit suauitatem eius. Quia reuera vita huma-
na non est ludus puerorum. Ecce ut plane loquat-
ur vobis. quia presbiter et canonicus estis. non licet mi-
hi cum spiritualibus conuersari quia de elemosinis
viuitis. et ideo omnino debetis vos optare ut sitis
dignus et gentis mediator inter deum et homines
hoc enim clerici sonat quasi de hoc seculo acceptus
et sortis domini participatus. // Igitur cum deo a spi-
ritualibus viris erit conuersatio vestra si recte vi-
uere vultis. // Item non sufficit qualitercumque
vivere. sed sicut canonicus id est regularis. cano-
nicus enim dicitur regula. Inde canonicus id est regula-
ris. // Dicitur autem regula quia regit et secundum
quam aliquis bene regulatur ac dirigitur. // Igi-
tur qui non vult regi nec etiam dirigi ipse non
est canonicus. Si autem non est canonicus tunc
coram deo non potest leuare fructus prebende cuius-
titulum falso nomine possidet. Quod si leuauerit pec-
cat et ad restitutionem coram deo tenetur. Quod si restituere non
vult. divina iusticia ipse etiam preiudicabit si

in hac vita dū adhuc temp⁹ habz condignā pñāz
non egeit. Hoc omnibus mois est tenendū q^o ip^o
fibile ē q^o vnus q^odīas iniuste leuatus ap^od deū sit
in obliuione. sicut ap^ote euāgelīū dicit. Si vadas
cum adūsāo tuo in via. compositione te cū illo. ne
forte tradat te iudici et iudex exactori et exactor
mittat te in carcerem. Amen dico tibi non exibis
inde donec ultimū quadrātem reddas. Vere hoc ē
formidabile vbum cūctis qui leuant grandes red
ditus ecclesiārū iniuste. Aut si iuste leuāt si tūc di
ligēt non student orare et alia debita ecclesiastica
facere prout tenentur. Hos autē venerabil^{is} dñs
qui spiritu dei tactus nō dissolute sed canoice viuē
vultus sup^o dcm psalmi te verbū in principio positū
diligenter aduertite. s. Dic psalmum dicam noi
tuo in seculum seculi ut reddam vni meā de die
in diem. ¶ Faciant alij q^odquid vult vos iugiter
ruminare huius versiculi efficaciam. et ut intantū
vobis familiaris iste versiculus fiat et dulcescat ve
quotiens campāne sonitum auditis. deuote enim
subindremur etis dicendo. sic psalmum dicam no
mini tuo. Hoc enim suauē colloquium inter de
um et animam deuotam non in vacuum transibit
sed magnam quidem grātiā reprobabit. Potest
etiam iste versiculus secundum quosdam epposi
tores sic ordinari. ut retrograde legatur in con
struendo. videlicet sic reddam vni meā de die in

diem. i. p. singulos dies. ut psalmum dicam nomi-
 ni tuo in seculum seculi. i. increar te laudare ietnū
 et hic sensus est planior q̄ primus vterq; tamen
 bonus. ¶ Pro cuius versu maiori explanacōe
 quantum ad ppositum valet est aduertendum. q̄
 duo possunt in eo considerari que aulibet canoico
 bone voluntatis aut vicario siue perchorialis ecclē
 pastori. ymmo vniuiq; spiritali viro ac bone vo-
 luntatis cristiano sunt precipue necessaria. aulib;
 secundum proportionem status sui. Primum est
 directio intentionis. secundum executio operis. ¶
 gitor loque^r fm ppositum nostrum dicimus q̄ q̄
 libet canonicus aut vicarius pmo debet intentio-
 nem suā dirigē ad dominū deum ut quidquid facit
 ad gloriā dei ordinet a hoc notatur cū dicitur. psal-
 mum dicam nomini tuo. Plures namq; psallūt
 et bona opera faciunt. non ad dei gloriam sed ad
 suam querentes laudem ab omnibus aut lucrum
 temperale. Hy tales non solvūt vota sua sed furā-
 tur q̄ dñi cui dñt subtrahūt fallaciē a sibiipis ēser-
 uāt hēc i vtilē. q̄ se q̄t a n̄ dei hōrē. ¶ Sed ver⁹ isti
 ang psalmū dicāt nōi dñi. n̄ suo q̄ p̄fideāt q̄ ex se-
 nichil est et ideo domino totum tribuit dicens. Nō
 nobis domine non nobis. sed nomini tuo da glo-
 riam. Quidquid enim sumus et quidquid hāte-
 mus tu largiris sine te et statim in nichilum cedi-
 gemus. Tu sine intermissione aspice nos et

iniquam obliuisceris creaturarum huiusmodi a qua
 a te est totum nostrum esse a posse et scire et quid
 quid habemus. Ideo merito tibi a nobis debetur o-
 nis laus honor virtus et gloria et gratiarum actio.
 nunc in seculum seculi id est eternum. Vbi dicit sanctus tho-
 mas in prima parte summe. quod deus est in creaturis
 non sicut calor in aqua. sed sicut sol in aere. quia
 remota aqua ab igne adhuc manet ad tempus aq-
 uatida. sed remoto sole ab aere statim aer tenebres-
 cit. nec quidquam luminositatis remanet. sic deus si
 non continuo creaturam administraret statim omnis creatu-
 ra esse desineret. Et ergo merito uniuersa creatura
 debet esse parata iugiter ad obediendum suo crea-
 tori sine quo nec ad momentum esse potest. et hec
 est principalis causa et primaria quare soli deo debet
 honor et gloria quia ipse est a nullo sed omnia ab
 ipso sunt. ¶ Hec autem contemplatio iocunda in li-
 bro creaturarum in imensum extendi potest nec
 doctore opus habet quia quasi violenter se ingerit
 humanis sensibus. ita ut inexcusabilis sit omnis
 homo. Unde dicitur in Job Interroga iumenta.
 terre et docebunt te. Hinc secundum Apostolum.
 Quicquid faciunt. siue comedant siue bibant siue alius
 quodcumque faciamus. omnia quidem ad dei glori-
 am faciamus. Hoc autem nobis est utile. non
 sibi. quia nullius eget. Secundo etiam quilibet
 canonicus aut vicarius debet diligenter adire quod

et quilibet debitor sit iuxta vocationem suam et
hoc diligenter opere adimplere ad quod tenetur
prout melius poterit. quia sibi non sufficit genera
lis quedam bona voluntas sine operis executione
sicut dicit dominus in euangelio. Non omnis qui
dicit michi domine domine intrabit in regnum celorum
sed qui facit voluntatem patris mei et ipsius. qui custo
dit mandata mea et seruat ea hic est qui diligit
me. Est autem dei mandatum ut reddamus omni
bus debita. Est autem quilibet canonici triplex de
bitor. scilicet deo sibi et proximo. de quibus multa
scripta in sanctis libris reperiuntur. sed quantum ad
presens sufficit arbitramur. quod omnibus legaliter
satisfaciat. si diuinum officium debite persoluit. Si
autem ultra facit illud super erogationis est et hoc
iam quod dicimus vocatur debitum ecclesiasticum. sed si
aliunde se obligauerit ad partem ad quod eum eccle
sia non astringit hoc vocatur debitum personale. ad
hoc etiam tenetur si liberum fuerit et honestum. **¶** Igitur co
ta intentio dicitur ad hoc tendere ut officium ecclesiasticum rite per
soluat et hoc contingit in secunda parte predicta per se et
deum voca mea de die in diem. que verba multa inclu
dunt. quia valde multa requiruntur ad hoc quod
aliquis rite diuinum officium persoluat sicut etiam
vulgariter dicitur quod plura necessaria sunt
pauperi antequam diues fiat. etiam plura **¶** *et*
sana sunt vniuersis hominibus antequam digni

habeatur diuinis interesse mysterijs etiam beatis
 finis angelis pauendis hoc ideo sancti doctores
 concorditer dicunt. quia est ultra hominem diui
 na tractare. primo vltra omnem creaturam et
 ideo diuinum officium iungitur ecclesie ministris
 et precipue episcopis et presbiteris. qui ab hoc ie
 archi dicuntur id est facti principes diuinorum mis
 teriorum. Alij ministri quia hys sociantur. et ad
 tam etiam pauenda sacramenta subseruiunt sedu
 le. omni sanctitate et puritate fulgere dñt ut dicit
 Augustinus. Contemplamini quid sit sancto po
 pulo dei preesse et considerate quale sit sacramentis
 diuinis insistere. Altaris placere debent qui de ali
 tario viuunt. Et episcopus instruendo ordinandos
 dicit qd cum magno timore est ad sacros ordines
 procedendum. atq; providendum. ut celestis sapiē
 tia. probi mores. et diuturna iusticie obseruatio
 ad id electos commendet. Ecce venabitis domi
 ne qualia sunt vota et qualia esse debent que red
 dere oportet de die in diem quolibz ecclesiast. ai.
 De hys beatus greg⁹ pulcherrimum librum scrip
 sit quem omnino suadeo sepius legatis scilicet pas
 torale in quo inuenietis vltra quam dicere valeo
 acta saluti vestre necessaria. Quia nāz discors
 fanglis iuxta qd expedit salutis ligat doctrinas
 Et cotidiano autem exercitio specialiter nil
 9 **Q** scribere possum n qd iuxta laudabilem vestra

eclesie consuetudinem vos regatis in horis noct-
nis pariter et diurnis. Quod si aliqua de antiquis ob-
seruantijs collapsa sunt. potestis quantum gratia
vos adiuerit laborare pro reformatione eorum-
dem. Si autem audire aly noluerint tunc quan-
tum ad vestram personam attinet poteritis in do-
mo propria illa supplere per alia exercitia spiritualia
Juxta consilium discreti viri. ¶ Habetur etiam
in quibusdam collegijs regula quedam canonico-
rum valde bona olim in consilio aquensi edita et
collecta ex dictis sanctorum. sed nullum scio colle-
gium hodie in quo ita seruetur sicut in ea scriptu-
e. Et propter hoc quidam dicunt quod abolita sit. for-
te hoc verum est quo ad aliqua scilicet refectorium
et dormitorium et similia positiua. sed quo ad ali-
a que sunt iuris diuini. stabitis est et manet in eum-
dem. Ratio autem quare tam salubris regula abolita
sit. supradicta est quia pauci sunt qui submittere
volunt ceruices suas iugo discipline sed omnes li-
bertatem affectant. ¶ Vos autem venerabitis do-
mine. qui per viam illam incedere vultis que arcta
est et ad vitam ducit per quam pauci ambulant
Diligenter eidem regule mores vestros conforma-
te. quia optima est ex elegantissimis sanctorum doc-
trinis composita et ita discrete procedit ut aulibet
bone voluntatis viro bene sit portabilis. et quia
forte nonnulli sunt vobiscum qui libros istos non

10

11

balent aut propter paupertatem sibi procaritatem
valent. Igitur ne illis caritas nostra desit. aliq
hic annotare breuiter ex eisdem et alijs deuotis li
bris intendimus. per que suam conuersationem
regulare possint ut coram deo et hominibus in sci
tate proficiant. Quod si studeose hec obseruauerit
absq; dubio etiam in seculo manentes. religiosam
vitam ducere possunt. Hoc autem premittendū
est. qd secundum diuersas temporum vias diuer.
si modi viuendi in clero fuisse narrantur de quibz
gracianus in decretis plura collegit et precipue i
cā pꝛ. questione prima et alijs locis multis. In
primitiua siquidem ecclesia nullus ad clericatum
aut sacros ordines admittebatur nisi magna san
ctitate ceteros antecederet. omnino a cōmuni
laycali segregatus summaq; religiositas presul
gens Nam tanta crudelitate et seuitia pagani tūc
fidem persequabantur. ut preesse nemo vellet nisi
valde pfectus quia teste beato gregorio. Quicumq;
eāt pꝛ in dignitate. pꝛ trahebatur ad martiriū.
Statit autē hoc tempus annis pene tricenis vsq;
ad Siluestri et Cōstāntinū magnum in quo pene
nullus honor et reuerentia fidelibus deferrebatue
quia tunc erat apud vulgares scandalosum esse
cristianum. Sed postquā constantinus magnus
et alij autem principes templa ydolorum subuer
terunt et baptisimū susceperūt. cepit xpianū nomē

in gloria esse apud cōmūnem populū. et prohibere fu-
erunt ocīfiones fīdēliū. vnde et tūc fides marię
creuit. Idem autē impator volens ecclesiasticos in
honore esse. maximas possessiones ecclesie contulit
vnde clerici et paupes sustentaretur. q̄tenus omo-
dosius diuinis mē esse possent. et p̄ cōmuni populo
diligēcius oraret. Similiter et alij p̄cīpes in di-
uersis locis fecerūt. et ex tunc ecclesiastici ab hys
opibus vacare ceperūt. et sedule diuinis insistere
vīuetes de elemosinis fīdēliū. Videntes autē sancti
patres q̄ grandis cōflueret multitudo. et q̄ sine a-
liquo vili labore et ocupacione cohabitare non
possent ecclesiasticum officiū. regulas varias.
et diuersas viuēdi modos instituerūt. Vnusquisq̄
p̄nt spiritus sanctus illi dabit. Nam b̄tus Ieroni-
mū diuinū officiū ordiāuit. Ambrosius p̄mōs et can-
tū sup̄addit. P̄athomus. Basilus. Augustin⁹
et alij reglas ediderūt. maxima q̄ tūc sanctorum
hereticarū et monachorū multitudo erat. Fuitq̄
tunc vix aliqua dīa mē religiosos et clerum. quia
nōdum erat ista solemnis professio instituta q̄ ho-
die in monasterijs frequētat. Verum successu
temporis et caritate frigescente hec generalis sanc-
titas valde cepit declinare singulis abeuantibus
post cōcupiscentias suas. intantum q̄ cepit diuisio
apparere inter ecclesiasticos. ita q̄ quidam nomi-
nabant se canonicos. quidam monachos q̄.

preteritis annis magna superbia et auaritia in cle-
ro surrexit. De quibus beatus gregorius sepe men-
tionem facit in dictis suis et alijs. Huius autem pes-
tiferi abusi omnes sancti patres occurrere volentes et
clerum ad pristinum statum reuocare cupientes
regulam quamdam canonicorum in consilio aque-
si tempore. Lodouici Imperatoris magno cum mo-
deramine ex antiquorum dictis collegerunt. Precepi-
entes ut qui monasterijs viuere monachico mo-
re non vellent huius regule institutis omni consci-
entie securitate se tradere possent. Sed rursus ab
hac sancta regula ita despeabili ter ecclesiastici sic
defecerunt ut vix aut nullomodo possibile sit quod vni
quodam reduci possint. Impletur quod hodie illud prophetium
Et erit sicut populus et sacerdos. Verum qui bonae
voluntatis sunt illi malicia temporis obesse si potest.
Faciunt melius quod possunt a sollicitate ambulant
cum deo suo a salui erunt. quod ut facilius possint septem sol-
licitudines circa quas bona voluntas occupare so-
lebat aduertent.

De habitibus spiritalis hominis.

13 Sollicitudo igitur prima bone voluntatis ab
hoc tendere debet ut exteriori hominem debite
componat tam in loquendo etiam comedendo bi-
bendo ambulando et ceterum quatenus quicumque ei
mores ipsius considerat edificetur et dicat. Ille
quidem est disciplinatus vir et utilis in officio et.

clericali. quia omnes sanctam vitam in eo vi-
dent. Hec autem compositio morum inter simpli-
ces et mundane vite homines maxime est necessa-
ria quia facillime scandalisuntur quando vel paru-
m clerici ad litteratam extrinsecam declinant. Con-
tra autem quando vident eos mature incedere et
timore conuersari in omni castitate et sobrietate
tunc maxime edificantur et venerant eos. ¶ Dicit
igitur mensa frugalis de cibis simplicibus. non nimis de-
licatis nec nimis grossis sed medie temperatis. quod
hoc expedit ad sanitatem corporis. ¶ Ieiunia sic
temperate studeat ut non lasciuiat nec etiam deficiat
in seruitio domini hoc namque temptator omni-
no nititur persuadere ut aut nimis homo repleat
ventrem. aut etiam indistincte abstineat. sed me-
dium est tenendum. ¶ Dicit habitus humilis non
nimis vilis nec nimis preciosus sed mediocriter
honestus. sine omni auidiositate longus quidem et
amplus ne forma corporis more secularium appa-
reat foris. Potest autem duplicem vestitum ser-
uus casti habere unum meliorem pro ipsis quibus
diebus festiuis. Alium siquidem deterius pro
ipsis diebus feriatis. Color autem sit niger
vel griseus vel etiam blavius sed quidem non san-
guineus aut etiam subuitidis ut enim non dica-
tur sibi quod ipse diabolus improperauit andam
si plus posses plus faceres. ¶ Dicit verba pauca

12

14

16

18

3
racionabilia et vtilia. nō vana. nō ociosa. nō superflua. non risoria non detractoria non scurrilia non maledica. non inuercunda. non litigiosa. non clamosa. sed suauia. religiosa et graciōsa ut dicit Salomon. Sapiens in verbis seipsum amabilem facit. gratia autē stultorum effunditur. Item verbum dulce multiplicat amicos. sermo autē durus suscitāt furorē. Item Jeronim⁹. Beata est lingua quā non nouit nisi de diuinis sermonem texere. Verbum non hec sic sunt intelligenda quasi nūquam sit licitum uti verbis iocundis et solaciōis quia per omnes morales. Vir sapiens et timoratus per locum et tempus potest virtuosē aliquando rigorem remittere. et hoc maxime ad verba pertinet iocunda in quibus hec debent omnino vitari. ut scilicet nō sint in honesta nociua aut detractoria. Et hec remissio debet fieri quando omnia seria sunt per soluta. loco et tempore debito. et tū talibus personis que ex hoc nō scandalizantur. et tali intentione ut hac recte actione fortius valeat ad seria virtutis opera redire. Exemplum horum legitur de Sancto. Iohanne euangelista et de sancto. Antonio. quorum hec sententia est. quod expedit aliquid quando contemplationem intermittere propter firmitatem nature. ut postea melius ad spiritalia videnda animus redire valeat. sicut arvens discedens fortius iaculum proicit quam qui sine

intermissione tentus tenetur. Unde Augusti⁹ dicit
sic scilicet in fine Volo tandem ut tibi partas. Nam
sapientem decet in medium remittere mentis aciem
rebus agendis intentam. ¶ Et sicut supradictū ē
de Ieu⁹ sic et hic de hoc solatio virtuoso dici potest.
¶ diabolus mittitur hominem ducere ad duo extre
ma scilicet ut sic feruenter bonis operibus insistat
quatenus totaliter in vitiis fiat. vel qd sine intermis
sione ludis et solacijs vacet et alia bona opera ne
gligat. Sed medium ē tenendū et hec regula op
tima est et ubiqz applicanda quia virtus i medio
consistit iuxta illud Ne quid nimis ne quid min⁹
medium tenere beati et teste beato Bernardo.
Discretio est auriga virtutum sine qua virtutes
sunt vicia.

18

Sollicitudo scilicet bone voluntatis ad hoc tendē
debet ut etiam iteriorem hominem reforma
re studeat ut scilicet velit que deus vult eum velle
sciat que vult eū de⁹ sciē et recogitet siue memore
tur que vult eum deus cogitare Et hic est maior la
bor neqz vnius diei. sed qui nunquam incipit
nunquam perueniet. Igitur inuocato quidem di
uino auxilio. totaliter nos propter imminētē
talem necessitatem ad hoc opus precipiamus.
Magni namqz meriti est huic negotio insudare.
quauis enim non pro voto ad ipsum acquirat
quod intenditur. ¶ Sciendū est igitur qd in finis

19

20

noster homo tripliā mōrbo est infectus. i. tria semper concupiscit que semper debet spernere. Et hic oritur omnis illa difficultas proficendi in virtutibus quam boni viri sentiunt etiam usq; ad mortem quidam maior quidam minus. Hoc est qđ dicit beatus paulus. Video aliam legem in mēbris meis repugnantem legi mētis mee. Ecce bellum mirabile in homine. vnum contra vnum. legis dei contra legem diaboli. Lex dei dicit Con-temne omne quod est in mundo et adhere preceptis dñi creatoris tui. Contra lex dyaboli dicit. michi sit tibi cure de iussibilibus sed stude delicias corporis tui habere et honorem huius mundi et diuitias ad omnem copiam Iterum lex dei dicit Caue ne audias eam sed michi obtempera. quia omne qđ est in mundo vanū ē nec mundus te viuare poterit nec seipsum Contra lex dyaboli dicit ne promittas te decipi. qđ omnia grania sunt Ego autem habeo tria que tibi sunt valde vtilia et delectabilia scilicet omnia concupiscibilia carnis. et oculorum et tuorum. et pompam huius seculi. exerce te in istis et felix eris. ¶ Ex hac tripliā radice oritur omne malum. et ideo primus labor hic debet inchoari. vt hec triplex concupiscentia carnis videlicet oculorum et vanitatis quod em̄ est superbia vitis non quidem radicatus extirpetur quod enim est impossibile sed conuulsetur. ne herbam peccati

germinet. sicut videmus qd via que frequenter pe-
dibus teritur non producit gramina quous radice
intus habeat. sed si non calcatur nunc statim vi-
rescit. Sic anima que semper exercetur in via ma-
datorum dei non producit mala opera quamuis
inclinationem malam intus adhuc habeat. sed si
tepescit ab operibus bonis sicut concupiscentia ma-
la que intus dormiuit euigilat. et in opus prauum
foras erumpit. ¶ Igitur studiose precauendum e-
st si homo ad eternam pacem cupit peruenire. qd elon-
get se ab omnibus occasionibus que has concu-
piscencias solent prouocare sicut boni religiosi fa-
ciunt qui per castitatem et ieiunia et disciplinas et
vigilias. ac labores cotidianos mortificant concu-
piscencias carnis et maxime fugiendo ocium et sa-
militatates colloquia mulieru. et p paupertatem
voluntariam mortificant concupiscencias oculoru
per obedientiam et subiectionem mortificant appe-
titum superbe inclinationis huius seculi. cui prop-
ina autem est occasio omnium peccatorum sien-
dorum. que videlicet dicitur libertas huius seculi.
latis. que nullo etiam iugo alienius discipline
vult subdi contra ipsos insulas viciu quod
periculosissimum est. sicut autem aperte apparet
de quodam milite insano et fatuo. qui etiam cum
alium percutere non potest insuper etiam nec sibi.
ipsi prouidere vult ut armis quidem se munias.

se muniat contra hostium tela. Hinc nichil restat
 nisi mors acerba et finis sine honore. Sic omnis
 homo qui in via dei vult ambulare secundum pro-
 priam voluntatem et non preuenit sibi ab occasi-
 onibus peccatorum periclitabitur. Et datur exem-
 plum de dauid qui idcirco in adulterium cecidit.
 eo qd oculos non custodiuit. et in imitatione populi
 similiter grauiter deliquit. quia informati noluit.
 Si in hys tantus propheta cecidit. quid nobis faci-
 endum est nisi ut tota diligentia custodiamus cor-
 da et corpora nostra. Similia multa de alijs legi-
 tur. Pax igitur cordis tunc acquiritur quando mens
 gratia fortificata. viciosam inclinationem compes-
 cit ne malum quod cupit possit perficere. Non autem
 potest homo ex proprijs viribus et de communi gra-
 tia incertum bellum penitus cadere ut nunquam malas
 inclinationes aut inmissiones sentiat. sed potest
 intantum perficere. qd huiusmodi leuissime vincat. qd
 datur exemplum de principe aliquo mediocri. qui et
 si non potest hostes suos expellere de patria sua.
 Potest tamen eos huiusmodi captiuos aut humiliare. intantum
 qd nunquam sine suo consensu aliquod dominium a
 tyrannidem in ea exerceat. Hinc dicit beatus paulus
 qd non debeat peccatum regnare in mortali corpore
 nostro quasi dicat. et si non potestis facere ut non
 sit crimen facere potestis ut non regnet. ¶ Et
 duplex remedium contra peccatum. vnum ut se elonget homo

bone voluntatis ab occasione peccatorum. Aliud ut continue et feruide operibus bonis insistat.

28

Sollicitudo tertia bone voluntatis debet esse ut ex predictis duobus scz ex debita compositione exteriorum morum. interno excercitatio spiritus alius deuotionis aliquam sibi regulam viuendi eliciat iuxta sui status et nature congruentiam q̄ regulam uniformiter obseruet et in ea vsqz ad finem laudabiliter perseueret. Hoc namqz est omnium sanctorum patrum consilium. Cuius etiam exemplum in omnibus pene que sub celo sunt videmus. Omnia namqz habent naturam suā et modum et consuetudinem et ordinem. sicut patet in sole luna. stellis plantis testys et alijs que secundum naturam sunt vniuersis. q̄ pulchre et ordinate q̄ perseueranter et uniformiter cuncta procedunt et cedereunt currunt et recurrunt crescunt et decrescunt. ¶ In solis autem humanis moribus irregularitas cernitur et quia etiam nec ex natura nec industria habet homo ut suos actus regulare possit sed ex dei gratia. Ideo cōfidere sibi ascribē si aq̄d boni fecerit debz tñ facē nullate⁹. neqz i se ē ut tota natura et industria gratie cooperetur ne vana in se maneat. Igitur natura per gratiam nobilitata mīcium est bone vite. Hanc dicit dīcū scī prēs bonam voluntatem. Volūtas namqz dicitur totus homo apter impīū quod habz sup ceteras

vices. et ideo in ea ponitur tantum pondus meriti
et demeriti. Si homo consentit bono meretur. si
malo demeretur. Si bono cooperatur amplius
meretur. si malo amplius demeretur. Ex quibus
patet qd homo bone voluntatis potest iugiter me-
reri qd diu est in statu vie. Ratio est quia potest aut
actuatur bono consentire. aut in bona occupari.
one se tenere. Hoc autem fit quando regulariter
vivendo. omnia opera sua ordnat ad gloriam dei
sic aut aliter dicendo. Jam volo dormire vel com-
edere vel hoc vel aliud facere tali intentione sicut h^o
merito verus christianus facere debet. Et cupio in
omnibus placere deo. ¶ Exemplum huius datur
de bonis religiosis de quibus firma sententia est.
qd sine intermissione merentur. quia semper sunt
in obedientia aliqua q^{ui} non laborent vel operent
continue quia nec hoc regula precipit sed quia se
conformant intentioni regule. igitur siue regula
precipiat siue consulat. aut laborandum aut qui
est edum semper sunt in obedientia. Quare ita q^{ui}
cedendo qd laborando meretur qd utrumq; ad virtutem
pertinet. secundum qd hoc spiritus sanctus fieri
mandavit. Juxta hanc formam quilibz ecclesial-
tarius vir siue pastor fuit provincialis ecclesie siue cano-
nicus siue vicarius ecclesie collegiate a alter qualiscuq;
abstracte vite de primo modo vivens sit sibi lege statuta
sanctorum regum aforinē et sequi illā uniformiter

discuti vici in spiritualibus expecti. Hoc modo cum
ete religiones inchoate fuerunt. Unde dicit **Stūs**
Bernardus. Qui vult bene viuere studeat primo
vnum diem bene instituere. Deinde adiungat seā
dum deinde tertium et sic de singul. donec paula-
tim ad bonam cōsuetudinem veniat. Bona autem
cōsuetudo fortitudinem subministrabit qua acq-
sita efficitur homo naturaliter virtuosus. quia v-
sus est altera natura. Ita fiet qđ primo fuit intol-
erabile p cōtinuacionem efficitur suauē et quasi
naturale. dummodo a ceptis nō desistat. Qui autē
varijs exercitijs naturam suam distemperat. nunc
illud nunc aliud gustando. nūquam erit homo so-
lūe sanctitatis. sed vagus et profugus super terrā
sibi et alijs onerosus. et vtilis nulli. Unde dicit.
Wclingendus. qđ bene viuere est vniformiter viuē.

Sollicitudo quarta bone volūtatis esse debet
ut postq̄ est diligenter informata. quid sibi
expediat et quid nō. statim illud qđ sue nature et
suo statui cōueniens est. ad practicā ponat sicut
sapiens dicit. Quodamq; potest manus tua. in-
stanter operari. aulei namq; decepti sunt hac tem-
tatione dicentes. Quid habes festinare. sufficiat tibi
viuere sicut ceteri viuunt. propicius esto tibi.
Contra hanc tepeditatem oportet fortiter dimica-
re vnumquemq; qui in via dei vult proficere.
Qui autem tepidus est. ad caritatis augmentum

27

non petuēmet. sed si quis habet hoc ipsum perdat.
 Vnde dicit talibus per intercessionem illud. Pa-
 sonis. utilicie spes amor est discedis segnes. ut
 aut aliquid exēplaris bone vite nouelli canonici
 habeant. Dictatum qd am breue hic anotaui
 qd nichilominus in alijs deuotis libris et auctori-
 tis regulis plenius cepit. potestatur qz nullum
 iudicium p hoc uelle nos offerre. alijs diuerfis
 viuendi modis pfectōribus. quasi securū esset alti-
 oris vite institutis iam regula. ad hec mīma descē-
 dere. si hys qui adhuc instituendi sunt. ista quis
 26 exigua obesse nō putamus. ¶ In p̄mis igit scdm
 cōsiliū beati Augustini. Diligatur dñs deus sup
 omnia et p̄imus infra deum. et ad deum. et p̄p̄
 deum. Et ex ista dilectione et p̄pter cōseruandam
 et augendam hanc dilectionem omnia alia exēra
 tia fiant tam sp̄itualia quam corporalia. Deinde
 inuocato diuino auxilio dicat hec aut similia
 ba in oratione. Domine qui me ex nichilo creasti
 Et vsqz in hanc horam p̄duxisti. tibi gratias ago.
 rogans ut oīa preterita p̄cia mea deleas et diuina
 ps a p̄cis preserues. ut reliquū tps. vite mee tibi
 31 valeam plene dedicāre. ¶ Et qz teste eorū b̄o. Au-
 g⁹. Iniciū bonorū est p̄fessio malorū. Vbi q̄libet pla-
 cets deo cupiens. studeat diligenter ad minus se-
 mel p̄teritam vitā discutere. et omnia integre p̄fi-
 teri de q̄bus eum p̄sciā comoret. q̄tenus sc̄aritate

adepti deinceps aiequire exstat. Quod si ex
 toto una vice non possit se plene recolligere tunc
 paulatim potest hoc supplere p tempus subsequens
 donec serenitas oriatur in corde. ¶ Ipe igitur con
 cepta potest hanc professionem facere in oratione
 sua. Misericordissime domine suscipe me ad gra
 tiam tuam. et a malis vniuersis preserua. ut bo
 num propositum qd dedisti vsque in finem merito
 tue valeam producere. Propono namq; hanc vi
 uendi formam obseruare quantum infirmitas
 me permittit. quatenus iuxta consilium sanctorū
 patrum in statu gratie tue iugiter inueniar siue
 dormiam siue vigilem siue comedam siue bibam
 siue laborem siue quiescam. siue aliud quodcumq;
 faciam. Ita tamen q; si hunc viuēdi modum in mo
 dum in parte vel in toto dimittam. non volo alicui
 ius criminis esse reus apud te. sed libere facere et
 libere dimittere. put placet. Si autem vult se
 toto obligare tunc potest sic dicere. promitto tibi
 domine q; sic et sic volo tibi seruire per hunc anū
 vel duos vel tres vel omnibus diebus vite mee. do
 nec aliud melius inspires at. Sed hoc ego non
 consulo q; huiusmodi votum leuiter emitat. nisi
 cum magna deliberatione et preuia experientia
 q; quis sit maxime meritorū. tñ in libertate ista q;
 p̄r ecclāstia nūc viuūt exceptis eligioſ vir ē possi
 bile q; p̄tinue vn⁹ mod⁹ viuēdi a quoq; possit fuari.

sicut apud religiosos fieri solet. Verum faciat v-
nusquisque iuxta gratiam sibi desuper datam. Qui
parce seminat parce et metet. Constat se etiam
to to corde aut beatam virginem et ad proprium angelum
et ad alios sanctos ad hoc eum deuotio magis indi-
cat pro implorando auxilio contra spirituales nequi-
as. Quia quando antiquus hostis percipit quod aliquis
vult sibi a peccatis cauere. et ad deum se conuertere.
tunc fraudes multiplicat. si qui in domino sperant
cuncta superent.

30 Sollicitudo quanta quam habere debet homo bone
voluntatis iuxta propositum nostrum hoc est
secundum apostolicam doctrinam per singulos dies exhibe-
at corpus suum hostiam viuentem bene placet
racionabile obsequium suum. ut sicut seruauit prius
peccatis in mundiciam sic iam studeat seruire iusti-
cie in sanctificationem. Ad dei ergo gloriam taliter
se potest instituere. quod sic dormitum eat de sero ut
euigilare assuescat de mane homo etiam. et surgens
aliquid boni meditetur. videlicet de futuro iudicio
Quomodo tunc omnes euigilaturi sumus. Deinde
vestiendo se potest aliquis boni legere psalmum. Quid
multiplicati sunt ac. aut aliud quod placet. Et si aliquis
illusionem se meminit pollutum. precietur peccatis su-
um cum proposito confitendi aspergendo se aqua
benedicta. et sic ad oratorium vadat et debitum
suum soluat sicut melius potest. ¶ Volent omittit

denoti ecclesiastici p̄mittere horas beate virgi-
nis marie horas canonicas singulas singulis per-
soluit ergo matutinis de beata maria virgine. si
aliquod tempus habet ante pulsum matutinarū
de tempore. potest se spiritualiter occupare i bonis
meditationibus. de passione domini. qualem nocte
agnus ille mansuetus pro nobis perdidit ac. ¶
Cum autem ad chorum pulsatur. statim exeat ve-
nerabiliter cum omni grauitate et alacritate. ne
cum vltimis veniat. ¶ Intrando ecclesiam se hu-
mili et quantum potest. dicens cum publicano.
¶ Domine propicius esto michi peccatori. Non
sum dignus accedere. et sic accedat reuerenter in-
clinando se ad altare et crucifixum. et maxime ad
venerabile sacramētum. tandem ad stallum suum
ueniens cogitet quare venerit et consideret q̄ ad
nichil aliud quam vt in conspectu sanctorum an-
gelorum psallat domino. Et ergo fabulationes
omnino vitet. et signa ludicra. totusq; sit intentus
hys q̄ tunc cantantur aut leguntur. Et memor esse
debet q̄ non solum debitor est ad verba distincte
pronūtianda vel audienda. sed etiam tenetur sa-
cere debitam diligētiā ad intelligētiā et ad
ueritētiā eorum q̄ proficiuntur. ¶ Insuper et
precauere ne distrahatur. ita q̄ totum propositū
suum sic velle totaliter se occupare cum diuinis.
et si tūc distractio interuenierit exasatur. et q̄ cito

31

32

33

dependit se alienatum. statim redit ad totiens q̄
 tiens finitis matutinis gr̄ias agat deo ascriben
 do sibi si quid bene fecerit. et de negligētijs remiam
 precat. et si tempus patitur potest ad domū redire
 pro necessitatibus suis semp̄ illud obseruando. ut
 silentium fuet donec missam celebrauit vel audi
 erit. nisi forte loquendo pauca verba pro necessitate
 32 occurrente vel utilitate. ¶ Et deinde legat p̄mam
 de beata maria p̄parando se ad p̄mam diem in ecclesi
 a persoluenda. fiat supra de matutinis. Si vero
 tunc capitulum tenetur diligenter se obseruet. ne
 in verbis excedat semper inuocando spiritū sanctū
 quia alias citius ibi peccatur quam aliqd̄ bonum
 agatur. Si tamen aliquid aperte contra deum et
 iusticiam et supernam caritatem ibi dicitur. hunc
 benigne pro suo interesse dicat sibi talia nō placere
 dando rācōnem suauiter ne alij scandalifentur.
 34 ¶ Et est notandum q̄ dyabolus maxime nititur
 in capitulis furorē suscitare ut missas subsequē
 tes impedire possit. Quare videt̄ q̄ negocia cōten
 ciosa alio tempore tradent̄. Ne deuotio celebrandā
 um impediat. Post capitulum si potest habere cō
 36 fessorem libenter cōfiteatur. ¶ Deinde ad missam
 se preparat siue celebrandam siue audiendam p̄
 ut secūm dispositum fuerit. et si celebraturus est
 aut communicaturus est. tunc inquantum potest.
 obliuiscatur omniū p̄teritorum et ad deuotiōnem

deuotionem se summo studio applicet ut dignum
est quatenus tanti sacramenti fructus deo sibi ap-
picio efficaciter percipere mereatur. Sunt preterea
diuersorum patrum scripta de venerabili sacramē-
to et missę celebratione quodamq; magis conue-
nit hoc eligat. ¶ Ad terciam ad sextam et ad no-
nam. Deinde iuxta ritum ecclesię sue sumib; se
preparat fiat iam dictum est de prima. Nec o-
pus est hic plura documenta apponere pro viris
barbatis q̄ et quatia pueris in scolis proponuntur
ne dominis venerabilibus iniuriam facere videa-
mur. Sufficit meminisse illius. Ambrosiani h̄
est pulchritudinem viuendi tenere. quenienciam
aiq; serui et persone reddere. Hic ordo gestorū
optimus. Hic ornatus ad omnem actōnem actō
modus et illius. Augustini in omnibus motib;
nostis nil fiat qđ auisquam offēdat aspectum
sed qđ nostram deceat sanctitatem. ¶ Demum si
nitis diuinis prandendi tempus aduenit cum om-
ni sobrietate et gratitudine cibum sumat semper
benedicite p̄mittendo flexis genibus vel cœueren-
ter stando elemosinam aliquam corporalem si fa-
cultas adest faciat similiter et spiritualem scilicet
de profundis cum collecta. Fidelium pro anima-
bus in purgatorio detentis. Similiter pro afflic-
tis et tribulatis aliquid potest breuiter mento
tractare prout dominus dederit. ¶ Modum in

3A

39

39

in comedendo teneat qđ beatus Bernardus descri-
 bit ut scz tractim cibum et potum sumat singulos
 morcellos bene masticando qđ tñr dulcius sapit ni-
 trit melius et digerit salubrius. Omnino memor
 fit sanctorū angelorū presenciam adesse in quorū
 20 cōspectu se reuerēter habere debet. ¶ Faciat etiā
 sibi aliquid legi de diuina sc̃ptura ut sole fauce co-
 poralem cibum sumant et mens suo ferulo non
 fraudet. Si vero lectorem nō habet tunc ponat
 librum ante se et quātum potest legat p̃ habenda
 21 memoria spūatium. ¶ Cōuiuia et hospites et nū-
 dias et dedicaciones et cōursus hominum stu-
 at euitare quia teste beato. Ieronimo sunt quasi
 qđam cathene voluptatis et qui talia diligit cristo
 displicet. Si tamen hospites pauperes aut religi-
 oſos habuerit. aut viros boni testimonij qui eum
 a bono proposito non retrahant. laudabile est.
 22 ¶ Ter in quolibet septimana ecclēsie ieiunys ex-
 ceptis. a carnibus potest abstinere. Sextis ferijs
 a lacticijs et ouis abstineat. Nisi infirmitatis
 aut alia causa racionabilis obſtat. ¶ Facto p̃m
 23 dio gracias dicat. ¶ Simul dolendo si in modo
 24 aut mensura excessit. quia secundum sententiā
 beati. Augustini. Raro potest debita mensura
 seruari. Apt enim. certo cottidie aduersus man-
 ducandi concupiscenciam et bibendi. et quis est
 qui non rapitur aliquantulum extra metas.

¶ Deinde potest pro recreatione quasi spaciando transire sine magno motu quia hoc est finū. Et, ecclesiastici enim qui volunt sollicite suū officium exercere non habent tempus pro grossis operibus faciendis. et ergo debent se diligentius regere in diebus quotidianis ne in diuino officio inabiles fiant.

Post hoc finature sue cōuenit potest parum qui escere. et maxime in estate ne caput grauetur.

¶ Reliquum tempus vsq; ad vespertas potest libere expendere sicut. videhæet scribendo. legendo cur perorando. aut in in ortulo aliqua plantando siue cum familiis colloquendo de cura rei familiaris et necessarijs domus semper illud obseruando ne cōminium elongetur a deo. quia alias difficiulter redibit ad pristinam deuotionē. Si autem sentiat se grauatum tūc potest honesta colloquia et solacia admittere sicut supradictum est. Cum aut vespertinum tempus aduenerit. tūc pparet se sicut dictum est de alijs horis. Similiter de completorijs suo modo iuxta ritum et morem ecclesie sue ac.

¶ Deniq; si cenandum est. procedat sicut dictum est de prandio. ¶ Si vero ieiunium extiterit. tūc sūm consuetudinem potest aliquid parum gustare siue de speciebus siue de torta cum potu competenti.

¶ Semper tamē obseruandū est. q; cena frugal sit et sobria. Alioquin mēta inuouemēcia sentiet. Ad id est dicere quō nōnulli de elemosinis pauperū

27

28

29

30

31

ventrem replent ultra q̄ digerere possunt. Quod si
gratis huiusmodi debetie darentur forte simplex ma
lum esset scilicet corporis debilitatio. Nunc autē aīme
grauamen accrescit pro eo q̄ vir aliquis potest sa
tisfacere p̄ elemosinis. etiam si tantum extremum
victum et vestitum inde suscipiet. Quid ergo de iac
tura hac tam grandi. tot epularum et deliciarum.
De hoc sunt horrende sententiae beati. Ieronimi et
Bernardi. Verum quilibet onus suum portabit.

10. ¶ Completo deniq; die quorundam mos est q̄
nichil post cenam loquatur sed ad oratorium festi
nanter p̄ exortacijs spiritualibus. et hoc videtur
satis p̄fectum nec omnibus datum est. q̄ potest fa
cere faciat. ¶ Si autem honeste recreari voluerit

11. cū familiā nō est inōueniens. ¶ Quo facto ante
12. q̄ lectum petat diligēt se recolligat quō diem ex
penderit. de negligencijs veniam petendo et si aliq̄
notabilia p̄cā licet venialia inueniat se admisisse

diligēter ascribat ad dictā ne obliuiscat. et in cō
tinu ea cōfiteatur. De bene autē gestis grās agat.
fil rogans deum ut futurā noctem sibi salubrē et
in puritate et castitate. et sine oīm demonū infesta
tione periculosa transire concedat. q̄tenus iterum

mane surgens denuo ipsum cum omnibus sanctis
23. laudare mereatur. ¶ Iacens etiam aliquid boni
studeat cogitare. donec simul cum sancta cogitati
one obdormiat. ac.

Sollicitudo sexta timorati vici iuxta formam
tam illam esse debet p̄seuerantia in bono
q̄d cepit sc̄dm illud saluatoris. Qui p̄seuerauerit
usq; in finem hic saluus erit. Unde dicit beatus
Gregorius. Incassum bonū agitur si ante vite ter-
minū deseratur. Quia frustra velociter currit qui
priusquam ad metā venerit deficiat. Varijs nam
q; modis nitiatur antiquus hostis quemlibet impe-
dire ne bonum inchoet sed multo amplius ne incho-
ata consumet. sciens q̄ sola p̄seuerantia coro-
nam meretur. ¶ Hinc apud religiosos qui in sco-
la virtutum cotidie versantur satis penatiter inhi-
tentur omnes occasiones recidivandi scilicet q̄
non debent cum personis secularibus p̄versari. eti-
am sub pretextu pietatis q̄ nō debent egredi sine
notabili causa fores monasterij. Insuper et vo-
luntarie magnas penas sibi imponūt si hec et alia
transgrediātur p̄fessionem etiā solemnem faciūt in-
spectu p̄ q̄dam p̄firmatōe oīm q̄ in regla tradun-
tur q̄tenus vniuersi sciant eos debitores esse oīm
que in ea scripta sunt. Exe quā suspecti sunt
habendi q̄ p̄tentiū docere volunt q̄ scilicet observa-
tie regulares sint minus p̄fecte p̄pterea quia neces-
sario cogunt ad bonum. Non enim vident quam
sit p̄ona humana infirmitas ad malum etiā
post v̄tum. Dati namq; patres multiplici experi-
entia edocti huiusmodi regulas et statuta penalia

er instinctu spiritus sancti ediderunt ne filij epi
de mœpse occasionem inuenirent redeūdi ad vni
tatem. Unde dicit beatus Hieronimus. Principium
spiritualis operis si non sit matura passio. solet
subsequi quoddam carnale. dei templa. spiritus
sancti vasa. nisi diligenti seruentur custodia pro
76 tula sunt. **H**ec quia ita sunt sumopere tūē
dum est. sepe dictis canonicis aut vicarijs. ne
ab inimico decipiantur ppter vite libertatem. **A**
Tanto enim plures occasiones habet diabolus
eos temptandi. quanto sunt magis indifferentes
ad omnia. si tanto periculo diuincant cum eo bo
ni religiosi. qui summa custodia sunt permuniti
quid putamus laboris habebunt. qui pene soli sūt
cum eo conflicturi. Verum non ista dicimus q̄
si soli religiosi seculi sunt et alij non. cum scriptum
sit. fideles deus qui non permittit suos temptari
ultra quam sufferre possunt. sed ad auisandum
de magnitudine periculi. quia reuē ut cetera ta
ceamus. plurimos vidimus doctos astucia ser
pentis quos bonū inimicū spectabiles reddebat.
Nec mirum. qui enim ut plerūq; accidit de via
peccatorum cōuertitur ad statum penitencie. nec
in scola virtutū exercetur nec magistros pdoneos
habet. aut si habet nō omnino pfecte eos audit. et
cotidie cor scādala et exēpla mala ante oculos cer
uit. totq; circūvolantes spirituales neq̄ias patitur.

Quid inquam mirum si talis facilliter delabitur in id
qđ deseruit. Multa igitur sollicitudine opus est
pro pseuerantie dono. Quicūq; igitur pscriptam
formulam aut aliam tenere voluerit. Non putet
id se suis viribus posse quātumcūq; etiam facili
appareat sed ad dominū iugiter clamet vt ipse det
bonū incium. melius medium. et optimum finē
Et si gracia ariserit semper sit pauidus ne eam a
mittat. ¶ Quia teste. Augustino. magnum est
donū quando delectat bonum Alioqñ nisi diuina
misericordia iugum alleuiauerit importabile esset
Vnde Origenes. Anteq̃ sermo dei audiat non
est temptacio vel tribulacio sed vbi signum belli.
p̃dicationis tuba ostendit. tribulacionū pugna in
furgit. Hoc autē quare sit dicat beatus. Augusti⁹
Quia cū anima incipit pfugere ad ihesum. statim
cōtra eam irasci et seuire incipit inimicis. Ac vbi
anima q̃ vicis seruiebat ad culmina ṽtutum se
cōtulercit. p̃secutionem patitur viciorū. Hinc sc̃p
tum est. fili accedens ad fuitutem dei. sta in iustici
a et timore. et p̃para aīam tuam ad temptacōnem
Derūptamen iste timor et labor. Non sine gaudio
est. sicut beatus. Iacobus dicit. ¶ Omne gaudiū
existimate fratres cū in varias tēptacōnes incide
ritis. Hinc Jeronim⁹ ait. Nullū puto in hac vita
sine temptacionē viuere. cui forte si vna tollitur
mor̃ aliam securius expectet. Hoc autem debet

71

72

Et confilatores duntaxat qui temptationibus
 extinguntur. (Quod dicit beatus Gregorius.
 Hic ille noster quanto magis nos sibi retellare
 cupimus tanto amplius expugnare contendit.
 Hoc enim passus nequibat quos quieto iure se
 passurus fuit. Et illud Augustini. Non est ma-
 ior temptatio quam nulla temptatione passari.
 Hic dicit sanctus. Thomas notabile verbum.
 Equi quatuor accidunt in aduersis sed multo
 plures et multo grauius cadunt in prosperis
 et quia temptatio quandoque sentitur in aduersitate
 sed non in prosperitate. verbi gratia. Cum ali-
 quis incipit affligitur in corpore molestatur
 in rebus vel amicis sentitur temptatio siue motus
 impotentie indignationis vel odij. Cum vero di-
 ligatur laudatur honoratur tunc sentitur extollen-
 tia et in ordinata mentis delectatio nec attendit
 noster homo quantum sibi placeat indebiti qui
 alios plures se credit. Et quanto minus et rarius
 sentitur temptatio tanto minus et rarius et tan-
 to diffidius temptationi resistitur quare etiam
 homo facilius vincitur.

63

Officiando septima boni viri et precipue illius
 qui in facie est ordinatus constitutus esse debet
 per salutare aliorum. ut scilicet suo bono exemplo et exhorta-
 tione de alios a peccatis retrahat et ad bona vitam ducat
 et precipue illos qui sibi pariter sunt aut quibus coniungitur.

Hoc namq; est maxime meritorium simul et iustum.
Quia qui aliquando prauo exemplo aut forte ne-
gligencia sua alijs fuit causa dampnationis. Jam
studere utiq; debet ut alijs cupiat de fauibus ini-
mici et ad ouile xpi perducatur. De hoc sic dicit.
Augustinus non tamen curemus habere bonam conscien-
tiam sed etiam bonam famam quantum in nobis est
propter exemplum aliorum. Item Gregorius. Qui
in occulto bene uiuit sed alieno profectui minime pro-
fic. carbo est. Qui uero in imitatione sanctitatis
positus lumen rectitudinis in se multis demorat.
lampas est. quod et sibi ardet et alijs luxet. Hec autem
emendatio non secura fit nisi priua oratione et cum
omni passionem et in mansuetudine. Iuxta illud psalmi
Corripiet me iustus in misericordia et increpabit
me. Item quoniam superueniet mansuetudo et cor-
ripiemur. Correctio tamen prelatorum requirit
alium modum nonnumquam propter circumstantias
occurrentes. sed simplex clericus aut presbiter nichil
debet ultra facere quam Apostolus dicit. ut sci-
liet procedat in spiritu leuitatis. seipsum confide-
tando humiliter. ne in superbiam eleuetur et corruat.
potest autem sic aut aliter dicere. Scitor satis
de meipso quod non amplius studeo emendare vitam
cum cotidie uideo mortem appropinquare. et ta-
men nescio quando responsurus sum tremendo iu-
dici de singulis que feci aut cogitavi. hec et filia

cogitavi. Nec et similia solent prouocare nōnul-
los ad compunctionem. Quod si nullum compun-
ctionis signum ostendunt tunc si pie eos vult am-
monere potest sic aut similiber dicere. Bone ami-
ce si velletis. libenter dicere vobis aliqua q̄ in cor-
de meo diu portavi. Et tunc pponat sibi in quibus
est defectuosus. semper benigne. quia aliter non
recipiet si iracundus et indignabundus emenda-
tor apparet. Verum quia sunt quidam qui huius
modi preludia non possunt suffere. sed magis ro-
tundo modo volunt alloqui. sed nescio si in spiritalia
libus deseruiat. scio q̄ taliter solent loqui. Ego
sum simplex et planus. non possum me ita sapien-
ter habere at̄. Sed consideret vir sensatus quam
sunt proui ad iram si defectus eorum rotundo mo-
do proferantur. Dicunt quidam se libenter recep-
turos in reformationem et idipsum petunt. sed
cum res ad effectum venerit inflāmantur irascun-
tur et nōnūquam peiores sunt quā ante fuerunt.
Modestia igitur est in talibus magis congrua
quamuis aliter quidam putant procedendum.
verum quomodoamq; procedatur dum frater
emendetur. satis est. Dixit quidam venerabilis
pater in heremo. Demon non expellit demonem
sic vir passionatus non curat passionatum. De
hac materia sunt multa dicta scōz patrum q̄ hōi-
um animi. et cōcludunt q̄ fraternā correctio semper

fieri non potest. nisi multa discretionē sic salita.
et fiat nemo leuiter prorumpere debet in propriam
laudem sic nec in aliorum correctione n. Quia alios
recte increpare. et se digne laudare. difficilimum
est apud imperfectos.

•Explicit formula viuendi.

Hec prescripta formula viuendi edita dicit a
quodam religioso ordinis Carthusiensis utique
magne scientie et deuotionis viro ut ex hoc eius
patet opusculo. Et quoniam impletisq; tam carthe
drabus quam collegiatis ecclesiis post traditam eccl
siis a maioribus nostris saluberrimam canonico
rum secularium regulam ab ecclesiis receptam et
ad tempus obseruatam tot et tante dissolutiones
abusiones et corruptele successu temporis succreue
runt. quod ab ipsis eiusdem regule obseruantiā fere pe
nitus est suffocata propter quod modernus secularium
canonicorum status est animarum periculosis et a statu
gracie plurimum elongatus. Ideo valde consultus n
esse videtur vniuique seculari canonico desideranti
in ea vocatione qua vocatus est hoc est in ecclesia
illa in qua prebendatus est permanere et animam suam saluam
facere ut superius dicitur viuendi formulam diligenter attendat

ac iuxta possibilitatem suam ad praxim ponat
et obseruet. Est enim debito secularium canoni-
corum status pro ut presentis patitur qualitas
temporis optime cōueniens. Porro etiam ceteri
seculares clerici precipue vicarii atq; presbiteri
et in sacris constituti eandem regulam vel formu-
lam animaduertant. Nam et ipsi in ea modum
vutendi sibi congruum descriptum habent.

12-1-1911
12-1-1911
12-1-1911
12-1-1911
12-1-1911
12-1-1911
12-1-1911
12-1-1911
12-1-1911
12-1-1911

